

عنوان مقاله:

عناصر تربیتی شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سهیلا حسن نژاد - کارشناس علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

اعظم نعیمی - کارشناس زبان انگلیسی

خلاصه مقاله:

یکی از گرانبهاترین معارفی که علاوه بر جنبه ادبی، مجموعه ای گرانبها از معارف دینی و حکمت و اخلاق است، بدون شک شاهنامه فردوسی است؛ که به راحتی میتوان دین مداری و دین محوری را در آنها مشاهده کرد. فردوسی بر اساس آموزه های دینی و اخلاقی حماسه سرایی میکند و همواره در اشعار خود بر ارزشهای دینی و اخلاقی و جوانمردی نیز عنایت ویژه ای دارد. اشعار وی همواره با نام خداوند آغاز شده و در شرح کلیه رویدادها همواره انسان را به یاد خالقش می اندازد و تلاش میکند تا راه و رسم زندگی کردن در این جهان را به او نشان دهد؛ فردوسی بر اساس تفکر خردگرایانه خود، بسیاری از مفاهیم تعلیمی نظیر ناپایداری و گذران بودن دنیا، لزوم عدل و داد در جامعه و دوری از ظلم و بیداد را بیان کرده است. هرچند شاهنامه اثری حماسی است اما مفاهیم اخلاقی و تربیتی همچون پرهیزگاری، قناعت، توکل، نکوهش هوا و هوس و تربیت فرزند نیز در آن از جایگاه ویژه ای برخوردار است. با وجود آن که شاهنامه از دیدگاه های مختلف بررسی شده، اما جنبه ی تربیت دینی و اخلاقی آن کمتر موردتوجه قرار گرفته است. هدف از این پژوهش بررسی تربیت دینی و اخلاقی، با تاکید بر شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی بود. روش پژوهش به کار رفته کیفی و از نوع موردی بود.

کلمات کلیدی:

اخلاق؛ فردوسی؛ تربیت؛ شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/890985>

